

Strategic Leadership in Natural Tourism Development at Pak Nam Pran Beach Municipality of Pak Nam Pran Prانبuri Prachuap Khiri Khan Province

Apichai Chumchai

Nittaya Sintao

Master of Public Administration Program Stamford International University

Corresponding Author: lsadao@gmail.com

Received: September 10, 2020 **Revised:** December 9, 2020 **Accepted:** December 18, 2020

Abstract

This research aimed to study 1) The level of strategic leadership in the development of natural tourism in Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Prانبuri District, 2) The factors affecting strategic leadership in the development of natural tourism in Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Prانبuri District and 3) The factors affecting strategic leadership in natural tourism development in Pak Nam Pran Beach, Prachuap Khiri Khan Province. The sample group used in the research was 122 representatives of households in Pak Nam Pran Subdistrict Municipality. The data were treated by using descriptive statistics, which were percentage, mean, and standard deviation and Inferential Statistics, which were Chi-square Test and Multiple Regression Analysis.

The results revealed that 1) strategic leadership in the development of natural tourism in Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Prانبuri District Prachuap Khiri Khan Province in overall and in each aspect was at a high level; leadership style and reformed leadership. 2) The factors affecting strategic leadership in the development of natural tourism in Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Prانبuri District, Prachuap Khiri Khan province in the overview and in each aspect were at a high level, arranged in the following order: challenge, in-depth knowledge, open environment and internal motivation. And 3) The factors affecting overall strategic leadership in depth knowledge Internal motivation and challenges have a causal relationship with the strategic leadership in the development of natural tourism at Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Prانبuri District, Prachuap Khiri Khan Province with Significance at 0.001. And factors affecting strategic leadership open environment

have a causal relationship with the strategic leadership in the development of natural tourism at Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Pranburi District Prachuap Khiri Khan Province with statistical significance at the level of .01.

Keywords: Strategic Leadership, Development, Tourism

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อภิชัย ชุ่มชื่น
นิตยา สิ้นเธาว์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมป์ฟอร์ด

Corresponding Author: Isadao@gmail.com

ได้รับบทความ: 10 กันยายน 2563 ปรับปรุงแก้ไข: 9 ธันวาคม 2563 ตอรับตีพิมพ์: 18 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตัวแทนครัวเรือนเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 122 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้าน มีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ภาวะผู้นำเชิงบริหารมี ภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ และภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป 2) ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวมและรายด้าน มีผลต่อภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ความท้าทาย ความรู้เชิงลึก สภาพแวดล้อมแบบเปิด และแรงจูงใจภายใน 3) ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ในภาพรวมด้านความรู้เชิงลึก ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านความท้าทาย มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์, การพัฒนา, การท่องเที่ยว

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย นอกจากจะสร้างรายได้โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของการค้าบริการรวมของประเทศแล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิด ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องอีกมากมาย อาทิ โรงแรมและที่พัก ภัตตาคารร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น โดยก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ซึ่งในแต่ละปีสามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศในรูปเงินตราต่างประเทศปีละหลายแสนล้านบาท รวมทั้งกระแสเงินหมุนเวียนภายในประเทศ จากคนไทยเที่ยวไทยนับแสนล้านบาท เช่นเดียวกัน ซึ่งจำนวนของนักท่องเที่ยว ค่าประมาณเดือนมกราคม-ธันวาคม 2557 มีจำนวนทั้งสิ้น 24,779,768 คน และมีรายได้จากนักท่องเที่ยวมี จำนวน 1,147,653.49 ล้านบาท การท่องเที่ยวสามารถสร้างผลประโยชน์ในหลายด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม และส่งผลกระทบต่อแรงงานทั้งระบบ ช่วยกระจายรายได้และการจ้างงานไปสู่ชนบท ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โดยรายได้ของเงินตราต่างประเทศ ก่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสร้างเสถียรภาพให้กับดุลยภาพทางการค้า ภายในประเทศ (นิตยา งามยิ่งยง, และละเอียต ศิลาน้อย, 2560, หน้า 152)

ตำบลปากน้ำปราณ เดิมมีชื่อเรียกว่า “ปากคลองปราณ” เนื่องจากมีแม่น้ำปราณบุรีไหลผ่านลงสู่ปากอ่าวทะเล และยังเป็นที่ตั้งสมาคมประมงแห่งแรกของประเทศไทย ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “ปากน้ำปราณ” จนมาถึงปัจจุบัน เมื่อปีพุทธศักราช 2499 กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายที่จะจัดตั้งสุขาภิบาลขึ้นในท้องถิ่นทุกแห่งซึ่งเป็นที่ตั้งที่ว่าการอำเภอ กิ่งอำเภอและตลาดชุมชนตามตำบลที่สำคัญ ต่อมากระทรวงมหาดไทยจึงได้มีประกาศ ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2499 ยกฐานะของท้องถิ่นบางส่วนของตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นสุขาภิบาลเก่าชื่อว่าสุขาภิบาลปากน้ำปราณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 73 ตอนที่ 99 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2499 ต่อมาในปีพุทธศักราช 2542 ได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลทั่วประเทศ จำนวน 980 แห่ง เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ทำให้สุขาภิบาลปากน้ำปราณยกฐานะเป็น “เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ” มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ จำนวน 2 แห่ง คือ ชายหาดปากน้ำปราณและศูนย์ศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลนสิรินาถราชินี มีแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา จำนวน 1 แห่ง คือ ศาลพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้ทะเล มีทิวทัศน์ชายทะเลที่สวยงามอากาศเย็นสบายสำหรับเป็นที่พักผ่อนตากอากาศ จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำปราณมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุก (สำนักงานเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ, 2560, หน้า 2)

การสำรวจเบื้องต้นและการสัมภาษณ์ นายเสรี หมุ่น้อย (2553, สัมภาษณ์) องค์กรบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ พบว่า ปัญหาการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในตำบลปากน้ำปราณ ในปัจจุบันคือ แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมเกิดจากชาวบ้านไม่ให้ความสำคัญเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน มีขยะที่ทิ้งจากเรือประมง ลอยมาติดชายฝั่ง ผนวกกับภัยที่เกิดจากธรรมชาติ ชายฝั่งถูกกัดเซาะจากคลื่นธรรมชาติ ความไม่เป็นระเบียบของแหล่งท่องเที่ยว เช่น การบุกรุกที่สาธารณะอันเนื่องมาจากขาดการเอาใจใส่ดูแลจากเจ้าหน้าที่ ชาวบ้านในชุมชน ผู้ประกอบการ เช่น บริเวณชายหาดปากน้ำปราณ ซาดหาดปราณคีรี ตลอดจนการขาดองค์กรในการจัดการ และประสานงานการพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างบุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์พื้นที่แหล่ง

ท่องเที่ยว เช่น ชายหาดปราณบุรี ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เนื่องจากอาชีพหลักของคนในชุมชนเป็นชาวประมง จึงขาดการประสานความรู้ ความเข้าใจของคนในชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ปัญหาการจัดการขยะ การบำบัดน้ำเสียที่ระบายทิ้งลงแม่น้ำปราณบุรี ส่งผลกระทบต่อทางด้านสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวตำบลปากน้ำปราณ (สุชน อินทเสมอ, 2555, หน้า 12-13) สรุปได้ว่าปัญหาการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในตำบลปากน้ำปราณนั้นส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากภาวะผู้นำขององค์กรขาดการจัดการในองค์กรที่มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ ขาดการประสานงานการพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างบุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ขาดการประสานความรู้ ความเข้าใจของคนในชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แสดงให้เห็นว่า ผู้นำของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยังขาดวิสัยทัศน์ในการทำงานไม่ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไม่สามารถสร้างทีมงานที่มีแรงจูงใจและทำงานร่วมกับประชาชนได้

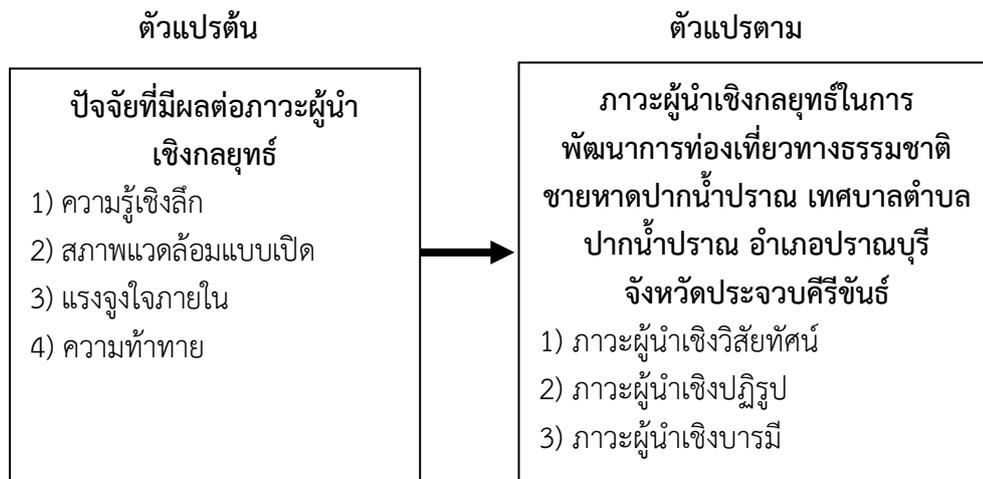
ดังนั้นจากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาภาวะผู้นำให้ดียิ่งขึ้น โดยต้องมีการขับเคลื่อนด้วยภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่กำลังประสบปัญหาอย่างหนักอยู่ ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ อย่างกว้างขวาง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ ในฐานะผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อจะได้พัฒนาและปรับปรุงภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ 2) ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป และ 3) ภาวะผู้นำเชิงบารมี เพื่อให้สามารถกระตุ้นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ประชาชนทุกภาคส่วนช่วยกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและธำรงรักษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้สมบูรณ์และสวยงาม เพื่ออนุรักษ์ธรรมชาติที่สวยงามไว้ให้คนรุ่นหลังอีกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ได้แก่ 1) ความรู้เชิงลึก 2) สภาพแวดล้อมแบบเปิด 3) แรงจูงใจภายใน และ 4) ความท้าทาย และภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ 2) ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป และ 3) ภาวะผู้นำเชิงบารมี (Pryor, Taneja, Sewell, & Recuero, 2014, pp. 78-85; Nanus, 1992, p.8; Bass, 1982 pp. 5-7)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ตัวแทนครัวเรือน เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี พ.ศ.2560 จาก 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 และ หมู่ที่ 2 รวมทั้งสิ้น 3,016 ครัวเรือน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแทนครัวเรือน เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี พ.ศ.2560 จาก 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 2 รวมทั้งสิ้น 3,016 ครัวเรือน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Green (1991, pp. 499-510) ได้กลุ่มตัวอย่าง 122 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความไม่น่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Random Sampling) และแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1) ความรู้เชิงลึก 2) สภาพแวดล้อมแบบเปิด 3) แรงจูงใจภายใน และ 4) ความท้าทาย ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ 2) ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป และ 3) ภาวะผู้นำเชิงบริหาร มีจำนวน 25 ข้อ ซึ่งลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเชิงเนื้อหา ภาษาและสำนวน

2.2.2. นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ได้ค่า IOC = 0.84

2.2.3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรและไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.824

2.2.4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 122 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ กับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้สำหรับวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุ - ผลของ ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้สถิติ Durbin-Watson ทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1.5 \leq \text{Durbin-Watson} \leq 2.5$

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุไม่เกิน 30 ปี จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท ผลการวิจัย พบว่า

1. ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้านมีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ภาวะผู้นำเชิงบริหารมี ภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ และภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป

2. ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวมและรายด้าน มีผลต่อภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ความท้าทาย ความรู้เชิงลึก สภาพแวดล้อมแบบเปิดและแรงจูงใจภายใน

3. ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ในภาพรวม ด้านความรู้เชิงลึก ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านความท้าทาย มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการบังคับบัญชาบุคคลอื่นโดยได้รับการยอมรับและการยกย่องจากบุคคลอื่นไว้วางใจและให้ความร่วมมือ เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกหรือสั่งการบังคับบัญชาหรือประสานงาน โดยอาศัยอำนาจหน้าที่เพื่อให้กิจกรรมการงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งเป็น

ผู้นำที่มีทั้งภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป และภาวะผู้นำเชิงบารมี ทำให้การพัฒนาการ
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ มีประสิทธิภาพและได้
ประสิทธิผลตามที่ตั้งเป้าไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Nanus (1992, p.8) ได้เสนอโมเดลผู้นำที่มี
วิสัยทัศน์ที่ประสบความสำเร็จประกอบด้วย 1) เป้าหมายร่วม เป็นผลมาจากการสร้างวิสัยทัศน์ของผู้นำ
องค์การ และทีมงานร่วมกันโดยการสื่อสารความเข้าใจร่วมกัน 2) เพิ่มอำนาจให้บุคคลให้มีอิสระในการ
ปฏิบัติงานมากขึ้น ความมีอิสระในการปฏิบัติงานนำมาซึ่งความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสร้างนวัตกรรมใหม่
ให้เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา 3) การเปลี่ยนแปลงองค์การอย่างเหมาะสม ปรับการบริหารองค์การให้สอดคล้อง
ต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม มีการออกแบบองค์การใหม่ให้สอดคล้องต่อภารกิจ และ
วิสัยทัศน์อยู่ตลอดเวลา 4) ความคิดเชิงกลยุทธ์มีการสร้างความคิดเชิงกลยุทธ์สู่ความสำเร็จตลอดเวลา
มีการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์การตลอดเวลา ความคิดเชิงกลยุทธ์จะมุ่งไปสู่การ
บริหารเพื่อบริการลูกค้า การบริหารเพื่อการแข่งขัน และการบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยี
สารสนเทศ ผู้นำองค์การจะต้องมีทั้งความคิดริเริ่ม และความคิดสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา เกิดจากผลรวม
ของเป้าหมายร่วมกัน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Bass (1985, p.157) พบว่า แนวคิดพฤติกรรม
ความเป็นผู้นำของเขาขัดแย้งกับแนวคิดของเบิร์นส์ ซึ่ง Bass พบว่า พฤติกรรมของผู้นำในการนำกลุ่มให้
ปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ได้ผลดียิ่งขึ้นหรือให้ได้ผลเกินความคาดหวัง ผู้นำจะต้องแสดงความเป็น
ผู้นำทั้ง 2 ลักษณะร่วมกัน คือ ความเป็นผู้นำเชิงเป้าหมาย และความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูป โดยทิศทางการ
แสดงพฤติกรรมความเป็นผู้นำจะออกมาในสัดส่วนของความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูปหรือเชิงเป้าหมายมาก
น้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ 1) สิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ เศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงในสังคม
วัฒนธรรม และประเพณีของแต่ละท้องถิ่น 2) สิ่งแวดล้อมภายในองค์กร ได้แก่ งาน เพื่อนร่วมงาน
ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และวัฒนธรรมองค์กร 3) คุณลักษณะส่วนตัวของผู้นำเอง ได้แก่
บุคลิกภาพ ความสามารถเฉพาะบุคคล และความสนใจของแต่ละบุคคล และ Bass (1985, p.157) ยังได้
ขยายแนวคิดของเบิร์นส์ให้ชัดเจนขึ้น โดยแสดงให้เห็นว่าเป็นทฤษฎีของการศึกษาภาวะผู้นำแนวใหม่
เนื่องจากภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ (Paradigm shift) ไปสู่ความเป็น
ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ (Visionary) และมีการกระจายอำนาจหรือเสริมสร้างพลังใจ เป็นผู้มีคุณธรรม
(Moral agent) แรงกระตุ้นผู้ตามให้มีความเป็นผู้นำ Bass ได้ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำ
การเปลี่ยนแปลง โดยศึกษาในกลุ่มผู้นำกองทัพสหรัฐอเมริกาจำนวน 198 แห่ง พบว่า ภาวะผู้นำการ
เปลี่ยนแปลงนั้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) การสร้างบารมี (Charisma) หมายถึง คุณลักษณะ
พิเศษบางอย่างในตัวผู้นำที่ทำให้ผู้ตามรู้สึกสนใจ ศรัทธา ให้ความเคารพและประทับใจเมื่ออยู่ใกล้ชิด
มีความดึงดูดส่วนตัวที่ทำให้ผู้ตามเกิดความนิยมชมชอบและทำให้ผู้ตามคล้อยตาม 2) การคำนึงถึงปัจเจก
บุคคล (Individualized consideration) เป็นความสามารถของผู้นำที่รู้ถึงความแตกต่าง และจุดเด่นจุดด้อย
ของผู้ตาม ให้ความสนใจในความต้องการและความเจริญก้าวหน้าของผู้ตาม 3) การกระตุ้นทางปัญญา
(Intellectual stimulation) หมายถึง การที่ผู้นำใช้ความรู้ความสามารถของตนเองกระตุ้นให้ผู้ตามเกิด
การเปลี่ยนแปลง ตระหนักถึงปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา โดยใช้ความคิด จินตนาการ ความเชื่อ
และค่านิยม ลือผ้าทำให้ผู้ตามเกิดความรอบคอบ ความเข้าใจ มองเห็นปัญหา รู้สึกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเป็น
สิ่งท้าทาย และเป็นโอกาสที่ดีที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมัชชา จันทรแสง
(2558) เรื่องการพัฒนาารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์

ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาวรรณ เวศนานนท์ (2552) เรื่องภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปกับความพึงพอใจในงาน ประสิทธิภาพการทำงาน และการไม่ลาออกจากงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปมีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน ประสิทธิภาพการทำงาน และการไม่ลาออกจากงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรางคณา กาญจนพาที (2556) เรื่องภาวะผู้นำและผู้ตามที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์กร: กรณีศึกษา ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านภาวะผู้นำเชิงบริหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

2. ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนาถบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวมมีผลต่อภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ มีการนำปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ซึ่งประกอบไปด้วย ความรู้เชิงลึก สภาพแวดล้อมแบบเปิด แรงจูงใจภายใน และความท้าทาย มาปรับใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่เทศบาลตำบลปากน้ำปราณตั้งไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Bass (1985, p.157) กล่าวว่า ผู้นำจำนวนไม่น้อยที่ปฏิเสธการมีความรู้เชิงลึก เพราะมองเป็นเรื่องไร้สาระ เสียเวลา ผู้การเดินตามผู้ใหญ่ การมีเส้นสาย การไปร่วมกิจกรรมตีกอล์ฟกับเจ้านายไม่ได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วไม่มีนายคนไหนที่ไม่ต้องการทีมงานที่เก่ง เพียงแต่คนที่เก่งต้องรู้จักบูรณาการความรู้ ไม่ยึดติดและปิดกั้นแนวทางที่หลากหลายมิติ การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ บวกกับการมีความรู้ความสามารถจะเป็นความสำเร็จอย่างยั่งยืนของผู้นำ การมีความรู้เชิงลึกเป็นกรอบของการผสมผสาน ระหว่างการเรียนรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และค่านิยมที่สั่งสมมานานนำไปสู่การมีความรอบรู้ ความชำนาญและความเชี่ยวชาญ เป็นการตกผลึกที่ก่อให้เกิดกรอบแนวคิดหรือองค์ความรู้ใหม่และการนำประสบการณ์และสารสนเทศใหม่ๆ มาบูรณาการเข้าด้วยกัน การมีความรู้เชิงลึกในความหมายอีกด้านหนึ่งอาจหมายถึงการสร้างความรู้ ซึ่งการสร้างความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ โดยคนที่มีความรู้ใหม่จะมีลักษณะรวมของการมีทักษะ ความรู้ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และกล่าวว่า ผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จะอาศัยบรรยากาศและสภาพแวดล้อมแบบเปิดเพื่อสร้างความเชื่อถือ ความไว้วางใจ ก่อให้เกิดความเต็มใจให้กันมากกว่าความเกรงใจต่อกันและกัน การมีสภาพแวดล้อมแบบเปิดประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบคือ 1) ความอิสระ 2) ความท้าทาย 3) ความเชื่อถือไว้วางใจ และ 4) การสนับสนุนความคิดและแนวทางใหม่ๆ อีกทั้งยังกล่าวว่า แรงจูงใจภายใน บันไดแห่งความสำเร็จของคนเรา คือการมีความมั่นใจในตนเอง ขอเพียงเรามีความหวัง แรงปรารถนา มีแรงจูงใจภายในที่คอยกระตุ้นเตือนและให้กำลังใจตัวเองอยู่เสมอ เพื่อให้การเดินทางสู่เป้าหมายที่วาดหวัง หลายคนมองข้ามการกระตุ้นและให้กำลังใจตนเอง ทำให้เกิดความท้อถอยและท้อแท้เมื่อเจอปัญหาขอให้คิดเสมอว่าความยากลำบากที่แสนสาหัสสาครรจ์นั้นทำให้คนประสบความสำเร็จมามากมาย โดยลักษณะหรือพฤติกรรมคนที่จะมีแรงจูงใจภายในจะประกอบด้วย 1) การมีเป้าหมายที่ชัดเจน 2) มีความวิริยะอุตสาหะ และ 3) มีความมุ่งมั่น ทุ่มเทในการทำงาน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Pryor, Taneja, Sewell, & Recuero, (2014, pp. 78-85) กล่าวว่า ผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จะอาศัยบรรยากาศ

และสภาพแวดล้อมแบบเปิดเพื่อสร้างความเชื่อถือ ความไว้วางใจก่อให้เกิดความเต็มใจให้กันมากกว่า ความเกรงใจต่อกันและกัน การมีสภาพแวดล้อมแบบเปิด ด้านความท้าทาย การมีความท้าทายถือได้ว่าเป็นการตัดสินใจแบบกล้าเสี่ยงโดยไม่กลัวความผิดพลาด คนที่ชอบความท้าทายน่าจะมีเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ การเสี่ยงของการคิดและตัดสินใจทำโดยไม่กลัวความผิดพลาด พร้อมกับยอมรับความผิดเมื่อเกิดข้อผิดพลาด จะทำให้ทีมงานรู้สึกผ่อนคลายและให้อภัยยอมรับร่วมแรงร่วมใจทำงานให้บรรลุผลในทางตรงกันข้ามถ้ามีอคติรู้สึกละอายใจเมื่อรู้ว่าตัวเองคิดหรือตัดสินใจผิดแล้วไม่กล้ายอมรับ จะทำให้ทีมงานเกิดการต่อต้านภายในจิตใจ คนเราต้องกล้าตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งกล้าตัดสินใจอย่างคล่องแคล่วว่องไว รู้จักฉวยจังหวะและสร้างโอกาสโดยไม่ลังเล ไม่ใช่ขาดความเชื่อมั่นเมื่อเจออุปสรรค ผู้นำจะพูดให้กำลังใจทีมงานให้กล้าเผชิญ กล้าลอง กล้าท้าทายกับปัญหา โดยการท้าทายนั้นต้องไม่ท้าทายแบบบ้าบิ่น พุ่มสุดตัวไม่กลัวตาย แต่เป็นการท้าทายอย่างมีสติสัมปชัญญะ การตัดสินใจอย่างละเอียดรอบคอบ ถ้ามีความกล้าและความระมัดระวังมากเกินไปจะทำให้คนเราขาดความกล้าได้ กล้าเสีย และไม่ยอมลงมือทำอะไร สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตต์กัญญาณ์ ปฏิพันธ์ (2555) เรื่องโมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ด้านแรงจูงใจภายในสภาพแวดล้อมแบบเปิด ความรู้เชิงลึก และความท้าทายที่เป็นตัวแปรแฝงของสภาพแวดล้อมแบบเปิด อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัฏฐ์ ฉัตรเบญจนันท์ และชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ (2558) เรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อละยังคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมัชชา จันทรแสง (2558) เรื่องการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า การสร้างแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

3. ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ในภาพรวม ด้านความรู้เชิงลึก ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านความท้าทาย มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนาพรุ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนาพรุ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านความรู้เชิงลึก ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านความท้าทาย เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้บริหารของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนาพรุ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนาพรุ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้อย่างประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตต์กัญญาณ์ ปฏิพันธ์ (2555) เรื่องโมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ด้านแรงจูงใจภายใน สภาพแวดล้อมแบบเปิด ความรู้เชิงลึก และความท้าทายที่เป็นตัวแปรแฝงของสภาพแวดล้อมแบบเปิด มีอิทธิพลกับการแสดงออกภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัฏฐ์ ฉัตรเบญจนันท์

และชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ (2558) เรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลทางตรงกับคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมัชชา จันทร์แสง (2558) เรื่องการพัฒนา รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า การสร้างแรงจูงใจ มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 18 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. นำปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านความรู้เชิงลึก ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านความท้าทาย ภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ มาพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ด้านภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นำปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านความรู้เชิงลึก ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด และด้านแรงจูงใจภายใน มาพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. ภาวะผู้นำเชิงবারมี ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นำปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านความรู้เชิงลึก และด้านความท้าทาย มาพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ให้ทั่วทั้งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยในภาพกว้างและครอบคลุมทั่วทั้งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ควรทำการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่จะส่งผลให้ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติ์กาญจน์ ปฏิพันธ์. (2555). โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร
สถานศึกษาอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
จิรัฏฐ์ ฉัตรเบญจนันท์ และชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์. (2558). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัย
ที่ส่งผลต่อละเลยคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 8(1), 144-161.
นิตยา งามยิ่งยง และละเอียด ศิลาอ่อน. (2560). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ชุมชน
บริเวณริมฝั่งคลองดำเนินสะดวก ในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดราชบุรี. วารสารวิทยาลัย
ดุสิตธานี, 11(1), 149-166.
รัตนาวรรณ เวทนานนท์. (2552). ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปกับความพึงพอใจในงาน ประสิทธิภาพ
การทำงาน และการไม่ลาออกจากงาน. การศึกษาเฉพาะบุคคลบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
วรางคณา กาญจนพาที. (2556). ภาวะผู้นำและภาวะผู้ตามที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์กร:
กรณีศึกษาราชการเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
สมัชชา จันทร์แสง. (2558). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะ
ผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 18. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
สุชน อินทเสมอ. (2555, มกราคม-มิถุนายน). ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์: กรณีศึกษาตำบลปากน้ำปราณ. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร, 7(1), 10-23.
เสรี หมุ่น้อย. (2553, พฤษภาคม 7). องค์การบริการส่วนตำบลปากน้ำปราณ. สัมภาษณ์.
สำนักงานเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ. (2560). ประวัติความเป็นมาเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ.
ประจวบคีรีขันธ์: ผู้แต่ง.
Bass B., M. (1985). *Leadership and performance beyond expectation*. New York: Free
Press.
Green, S., B. (1991). How Many Subjects Dose It Take to Do a Regression Analysis?
Multivariate Behavioral Research, 26(3), 499-510.
Nanus, B., R. (1992). *Visionary Leadership: Creating a Compelling Sense of Direction for
Your Organization*. San Francisco: Jossey-Bass.
Pryor, M.G., Taneja, S., Sewell, S., &Recuero, A.M. (2014). Strategic Crisis Management:
A Basis for Renewal and Crisis Prevention. *Journal of Management Policy and
Practice*, 15(1), 78-85.

